

“TRUDITE SE UCI NA USKA VRATA “

miercuri, 30 octombrie 2019

Prispodoba je upozorenje svakome od nas koji mislimo kako smo dobri i poštenjani i kako je to dovoljno.

Jedan se student ustao me u ostalima i upitao profesora: “Profesore, koji je smisao života?”

Profesor ga je na trenutak promatrao kako bi ocijenio misli li taj student ozbiljno ili samo želi potrošiti dragocjeno vrijeme, što su nekad studenti običavali.

Kad je profesor zaključio kako je student zaista ozbiljan posegnuo je za ladicom radnog stola i odande izvadio jedno ogledalo. Ustao se i priključio prozoru, a onda s tim ogledalom ulovio zrake sunca te ih usmjerio prema najtamnijem dijelu prostorije.

Svi studenti su znatiželjno promatrali što se zbiva i otkrivali objašnjenje od profesora, a naročito onaj student. “Smisao života, dragi kolega, je da svatko od nas donese zrake svjetla u mračni dio vlastitog života i života ljudi s kojima živimo i koje susrećemo”, odgovorio je profesor, te nastavio: “Ako budemo tako radili tamo gdje drugi ne, a mi ćemo svi živjeti u svjetlu.”

Bog ljubi sva stvorenja. Ipak, uvijek odlučuje hoće li surađivati s Bogom. Velika je naša odgovornost. Bog hoće da svi ljudi budu spašeni, da se opredijele na vječnu ljubav.

“Trudite se ući na uska vrata”, ali ovo nije pesimistička postavka, nego da uvijek shvatite ozbiljno

svoj poziv. U svakom slu aju reklamiranje ne spašava, kao ni formalizam. Samo realni život vodi prema svojem ispunjenju i ostvarenju, prema spasenju. Realni život upoznaje nas s božanskim vrijednostima. Ne vrijedi govorenje “Gospodine, Gospodine”, ako nema i života kao što ga živi Gospodin.

Vjerovanje i slije enje Isusa osigurava nam spasenje. A vjerovanje slijedi život i djela u duhu vjere. “Bio sam gladan, žedan, bolestan, u zatvoru... i nahranili ste me, napojili, pomogli, posjetili...”. Ove Isusove rije i nadilaze svaku ideologiju i religiju. Samo ljubav spašava, ljubav otvara vrata Neba. Na upit koliko e se ljudi spasiti Isus ne odgovara. On upu uje na našu odgovornost. “Trudite se u i...”. I dodaje da “mnogi ne e mo i u i”. Je li ovo pedagogija Isusova? Sv. Ivan (1Iv 3,20) potvr uje: “Ako nas naše srce osu uje, Bog je ve i od našeg srca”. Zato treba voditi brigu o dvije stvarnosti: Vrata su uska u vje ni život i srce je Božje široko!

U svakom slu aju ostaje trajni Isusov navještaj: “Bog nije poslao Sina u svijet da ga osudi nego da ga spasi.” Realno govore i, Isus govori da svatko sam sebe osu uje i nagra uje, odnosno svatko sebi otvara ‘vrata vje nosti’. Po Stvoritelju mi smo usmjereni prema svojoj punini i svojem ostvarenju, prema svojoj Vje nosti. Na nama je odgovornost ako ‘ugasimo’ vatru vje nosti koja je u našoj duši. Bog nam je vje no svjetlo, putokaz i pomo da ‘uspijemo’. Na koncu, mi možemo samo re i, ne pravdaju i se nego konstatiraju i: “Gospodine, ti znaš što smo mi. Stvorio si nas iz praha i blata. Ne udi se što nas vidiš blatnim!”. A Pavao nam u poslanici Hebrejima tvrdi: “Bog se odnosi prema nama kao prema sinovima”. Poslije patnja mir u nama pokazat e se još snažnije. – Bog nas ljubi i ne osu uje

Dr. theol. Davor Lucacela